

5. postna nedelja – leto B

Grki želijo videti Jezusa

Med tistimi, ki so na praznik prišli počastiti Boga, je bilo tudi nekaj Grkov. Ti so stopili k Filipu, ki je bil iz Betsajde v Galileji, in ga prosili: »Gospod, radi bi videli Jezusa.« Filip je šel in to povedal Andreju. Andrej in Filip pa sta stopila k Jezusu in mu to povedala. Jezus jima je odgovoril: »Prišla je ura, da se Sin človekov poveliča. Resnično, resnično, povem vam: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane sámo; če pa umre, obrodi obilo sadu. Kdor ima rad svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo ohranil za večno življenje. Če kdo hoče meni služiti, naj hodi za menoj, in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik. Če kdo meni služi, ga bo počastil Oče.«

Sin človekov mora biti povzdignjen

»Zdaj je moja duša vznemirjena. In kaj naj rečem? Oče, reši me iz te ure? Zavoljo tega sem vendar prišel v to uro. Oče, poveličaj svoje ime!« Tedaj je prišel glas iz nebes: »Poveličal sem ga in ga bom spet poveličal.« Množica, ki je stala zraven in to slišala, je govorila: »Zagrmelo je.« Drugi pa so govorili: »Angel mu je govoril.« Jezus je odgovoril in rekel: »Ta glas ni nastal zaradi mene, ampak zaradi vas. Zdaj je sodba nad tem svetom, zdaj bo vladar tega sveta izgnan ven, in ko bom povzdignjen z zemlje, bom vse pritegnil k sebi.« To pa je rekel, da je označil, kakšne smrti bo umrl. Jn 12,20-33

Umreti v tišini,

da bi se razodeli božja moč in modrost. Vedno znova se sprašujem, kaj pomeni umreti, da bi živeli. Predstavitve p. Grčarja o tišini mi odpira jasnejši pogled na umiranje. Molk je nek način umiranja. V takšnem molku ali tišini je mogoče lažje razumeti zakaj gre. Dokler se ne umaknem, Bog ne more priti do besede. V pravem molku torej dajem prostor božji moči in modrosti. To je očitno izredno dobro znal sveti Jožef, ki smo se ga v preteklem tednu spominjali, v molku je bila velika njegova in božja izbranka devica Marija. V šoli teh dveh božjih ubožcev skušajmo razmišljati o povabilu, naj umremo življenju, da bi mogli zaživeti v polnosti. Da bi si lažje zapomnili misli, sem jih razvrstil v dve trojici: potrpežljivost, ponižnost in usmiljenje, ter ljubezen, vera in upanje. Gotovo je največja ljubezen, najbrž pa se je najtežje odpovedati upanju, da nas bo Bog rešil povišanja na križ. A tudi temu se bomo morali odreči, če bomo hoteli biti deležni obljube, da pridemo v njegovo kraljestvo. Lahko si ogledate predstavitev (če jo bom uspel pripeti ;), ali pa preberete besedilo do konca.

UMRETI V POTRPEŽLJIVOSTI

Ko trpiš brez pritoževanja. Ko se odpoveš **lagodju**.

Ko ne iščeš tolažbe drugih ljudi. Ko umreš svojim **potrebam**.

Ko potrpežljivo čakaš, da seme kali počasi. Ko umreš **rezultatom**.

UMRETI V PONIŽNOSTI

Ko daš prostor drugemu. Ko umreš svojemu **položaju**.

Ko brez hrupa razdajaš svoje darove. Ko umreš vsakemu **priznanju**.

Ko dopustiš, da te obsodijo. Ko umreš **dobremu imenu**.

UMRETI V USMILJENJU

Ko ne razkriješ krivde svojih bratov. Ko se odpoveš **tekmovalnosti**.

Ko ne obsojaš, ampak posežeš v globino. Ko umreš **pravici**.

Ko odpustiš in greš naprej. Ko umreš vsakemu **dokazovanju**.

UMRETI V LJUBEZNI

Ko ne odgovoriš na žalitve. Ko umreš lastni **ceni**.

Ko ne uveljavljaš svojih pravic. Ko se odpoveš svoji **moči**.

Ko prepustiš Bogu, da brani tvojo čast. Ko umreš svojemu **ponosu**.

UMRETI V VERI

Ko si tiho, ker On deluje. Ko umreš **sebi**.

Ko se odpoveš glasovom sveta, da si lahko v Njegovi bližini.

UMRETI V UPANJU

Ko objameš križ, ne da bi vprašal: Zakaj?

Bog naj nam da pogum, da bi vedno znova tvegali umirati, da bi on lahko zaživel v nas.